

12 Eylül terörünü, ağır etkilerinin halen sürdüğünü, 12 Eylül'de devletin yeniden örgütlendiğini ve bununla ilgili konuları yeniden anlatmayacağım. Keşke 39 yıl sonra 12 Eylül'ü geride bırakabilseydik diyeceğim ama yapamadık ve anlaşılan bu durum daha da sürecektir.

Bunun yerine 12 Eylül ile ilgili olarak sosyalistlerin önemli bölümünü kapsayan Almanya'daki protesto mitingleri öncesi yayınlanan bildirilerin hazırlanmasından söz edeceğim. Toplantılara katılan örgütlerin hepsinin adını sayamam ama yaklaşık 25 örgüt vardı, büyük örgütlerden Kurtuluş ve PKK bulunmuyordu.

Bu toplantılara ilk kez 1983'te katıldım ama asıl festivali kaçırmışım. Daha önce bu toplantılar iki gün sürermiş, ben geldiğimde kısalmıştı, 8-10 saatte bitiyordu.

Diyebilirsiniz ki sonuçta bir sayfalık bildiri için bu kadar tartışmanın ne gereği vardı?

Bunu bugün söylüyorsunuz ama o zaman öyle değildi.

İlk birkaç saat "Burada devrimci görmediğimiz örgütler var" muhabbetiyle geçirdi. Partizan, Halkın kurtuluşu ve benzeri birkaç grubun derdi TKP'yi bu toplantılardan dışlamaktı. FİDEF katılıyordu ama herkes biliyordu ki temsil ettiği TKP idi. TİP, TSİP, TKEP, TKSP gibi başka Sovyetçi örgütlerle sorunları yoktu ama ille de TKP sorundu.

Bu arkadaşlar dışında herkeste şu görüş hakimdi: 12 Eylül'e karşı olan herkes katılmalıdır. Uzlaşma yolu buluruz, yeter ki bu anlayışı kabul edelim.

Bildiri konusunda iki büyük sorun vardı. İlki Cuntanın karakteriydi; faşist midir, değil midir?

TKP o sırada faşist belirlemesi yapmıyordu ama ödün vermeye hazırdı. Bildiride bir paragrafta “askeri cunta” deniyorsa, diğerinde “faşist cunta” deniliyordu. Devrimci İşçi bu uzlaşma için büyük çaba harcadı, belirtmek gerekir.

İkinci sorun, Türkiye Kürdistanı belirlemesiydi. FİDEF ya da TKP diyelim bu belirlemeye kesinlikle itiraz ediyordu.

Kürt halkının varlığını, Kürtçeyi kabul ediyorlardı ama bu belirlemeyi etmiyorlardı.

Gerekçe sorunca da, “Birleşmiş Milletler’de bu isimde üye yok” deniliyordu.

Gerekçenin böylesine de pes yani...

Saatler sonra galiba herkes de yorulmuştu, bir şekilde az kullanılması şartıyla bu belirleme üzerinde anlaşma sağlanır gibi oldu. Sonuçta FİDEF de bu eylem birliğinde bulunmak istiyordu.

Toplantı biterken o ana kadar hiç konuşmayan Kawa örgütünden arkadaş itiraz etti.

“Bu isim eşitliğe aykırıdır, olmaz...”

“Nasıl yani?”

“Burada iki Türkiye bir Kürdistan geçiyor...”

Neyse ki bu itirazın üzerinde duran olmadı, bildiriri de öylece çıkacaktı.

Bugün aynı türde bir toplantı olsa hiç bu kadar tartışma olmaz, çabucak sonuca ulaşılır.

Demek ki, sosyalistler de gelişebiliyormuş...

“39 yılda daha iyisinin olması gerekmez miydi?” dersiniz, haklısınız derim ama bu kadar olabildi.

Gelişilen başka konular da var ama 39 yıla göre az tabii...

Ekleyeyim, bir sonraki yılda, 1984'te aynı sıkıntı sürmedi çünkü birkaç protesto mitingi vardı ve hepsinin de ayrı bildirisi söz konusuydu.

Madem anlaşılamiyor, saatlerce tartışmak yerine böyle yapmak daha iyi oluyordu.

1984'te mitinglerden birisi Duisburg'da idi. FKBDC'nin (Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi) Avrupa kolu olan BİRKOM'un (Birlik Komitesi) mitinginde Türkçe bildiriye ben Kürtçeyi KOMKAR'dan Sertaç Bucak okumuştı. Kısa sürede ikimiz de vatandaşlıktan atıldık.

Kalabalığı on bin kişi gibi hatırlıyorum.

Başka mitingler hakkında pek bilgim yok ama onlarda da bu civarda katılım olduğunu sanıyorum.